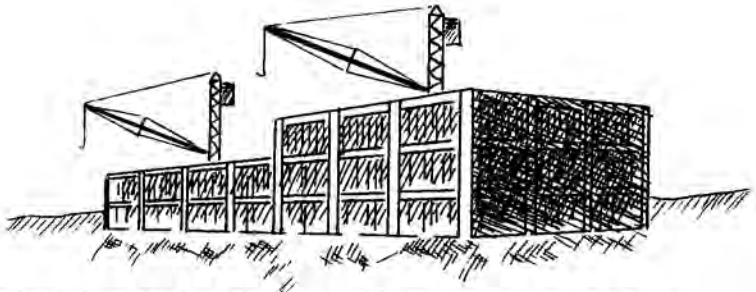

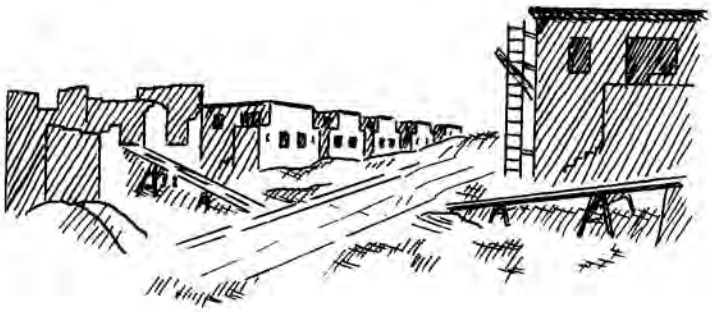
KRONIKA

kroužku fotografů amatérů
při klubu ABŠ ve Zruči n. Sáz.

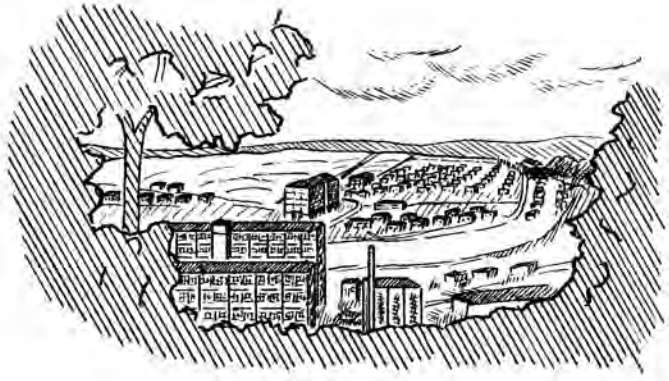
V zapomenutém posázavském kraji vyrůstá nové město, město práce a lepšího života. Mladí nadšení lidé nacházejí zde nové působiště. Přesto, že v Evropě se rozpoutává hrozná válka, nelekají se budoucnosti. Dovedou se postavit k práci, dovedou se také po práci sdružovat a tvořit zájmové kroužky. Podle vzoru Zlína je utvořen Klub absolventů Baťovy školy se svými četnými odbory.

Jeden z těchto odborů tvoří fotografové amatéři, o jehož vzniku a činnosti tato kronika pojednává.

Podle zápisů, vyprávění starších členů a z vlastních zážitků
zaznamenával a illustroval

M i r o s l a v J a h e l k a .

~ 1941 ~

Je jich devět. Devět pionýrů, kteří zasévají símě amatérské fotografie zde, do skalnaté půdy zručského kraje. 2 4 . z á ř í se scházejí na první pracovní schůzce. Vede je obětavý Bohumil Krejčiřík. Jejich myšlenka nachází odezvu mezi ostatními, neboť vzápětí se přihlašují další a další. Tak vstupuje nový kroužek fotografů amatérů do první volby výboru s 21 členy.

Předsedou je zvolen Krejčiřík, jednatelem Novák, pokladníkem Krkoška a zapisovatelem Husák.

Založení kroužku je oznámeno výboru klubu ABŠ a již honem, honem zahájit nějakou činnost. Je potřebí obstarat vhodnou místnost pro temnou komoru. Nějaké zařízení půjčí Krejčiřík, Hlobil a Maljko. Avšak kde sehnat zvětšovací přístroj? A již jednatel píše firmě Optikotechně do Přerova, navazuje se spojení s Fotochemou a s jinými firmami.

Všude se však projevují následky řízeného hospodářství. Nemůže být dodán zvětšovací přístroj, ani jiné potřeby a materiál. Nelekáme se, však to nějak uděláme!

V rodinném domku číslo 570., který slouží jako svobodárna, buduje se srdce koužku - temná komora - . Odtud mají vybíhat praménky činnosti, slévat se v mohutný tok, který musí otevřít a ukázat krásu posázaví, tak neprávem zapomenutého. Do komory zapůjčuje pan Zedníček svůj zvětšovací přístroj. Již se může začít pracovat. Však na něco se nesmí zapomenout. Je to pořádek a kázeň. Proto jsou na schůzi 23. listopadu navrženy a schváleny stanovy, jejíž znění je následující:

Účelem kroužku je, obeznámiti členy se vším, co souvisí s technikou fotografie. Členové mají možnost číst odborné knihy, časopisy a na přednáškách se seznamovati se všemi novinkami ve fotografii.

Každý člen má svá práva, ale především své povinnosti.

§1. Každý člen jest povinen platiti stanovený členský příspěvek.

§2. Každý člen má právo využít co nejvíce zařízení naší temné komory. Má možnost vyvolávat filmy, kopírovat, zvětšovat a případně dělat fotomontáže.

§3. Člen, který dvakráte po sobě nezaplatil členský příspěvek, budiž písemně napomenut. Jestliže nezaplatí ani po třetí, má právo výbor kroužku takového člena vyloučiti. Člen nemá práva požadovati peníze zpět. Obnos připadne fondu.

§4. Členové jsou povinni zúčastňovati se všech přednášek a schůzek kroužku. Člen, který se do schůzky nedostaví, aniž by měl dostatečnou omluvu, zaplatí do fondu K 1,- .

§5. Klubovní archiv. Negativy s námětem památného místa, pomníků, folkloru, význačných událostí a podobně, zapůjčí člen do klubovního archivu. V archivu jsou tyto negativy roztříděny podle skupin a pečlivě uloženy. Veškerá autorská práva zůstávají samozřejmě členovi.

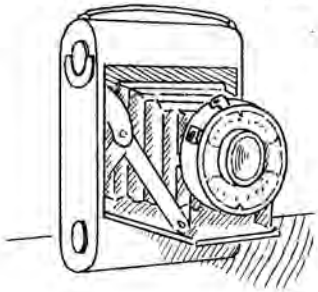
§6. Každý nově přijatý člen zaplatí K 30,- zápisného.

§7. Stanovy kroužku se mohou měniti jedině na schůzi členů.

§8. Projednávací schůzi musí být přítomna nejméně jedna třetina členů.

§9. Předseda může ve zvlášť nutných případech svolati schůzi. Takovéto schůzi musí být přítomna nejméně jedna pětina členů, aby věc mohla být projednána.

Ukazují se prvé zdařilé práce našich členů. Na schůzkách jsou kritisovány a tak vzájemnou radou a výměnou zkušeností se stále zlepšuje jejich úroveň. Proč však zůstat uzavřeni? Z popudu Krejčiříka jsou navázany v listopadu styky se Svazem klubů fotografů amatérů v Praze. I Zlín se dozvěděl o naší činnosti a dostáváme vyzvání, abychom se zúčastnili soutěže, kterou pořádá Baťova škola práce ve Zlíně.

Starší a zkušenější členové poučují krátkými přednáškami ostatní. Tak v prosinci vysvětluje Pojmon v zajímavé přednášce všechny taje a vymoženosti fotografických přístrojů.

Tím se končí činnost kroužku v roce 1941., do jehož konce stoupl počet členů na 24.

Jsou to:

Krejčiřík	Tobrman	Šášinka
Šperger	Husák	Budínek
Fiala	Hlobil	Vinklárek
Štrobl	Číhal	Krkoška
Wait	Novák	Zajíček
Jelínek	Černoch	Jančík
Maljko	Matcha	Vyhnal
Beran	Pojmon	Císařová

- oOo -

~ 1942 ~

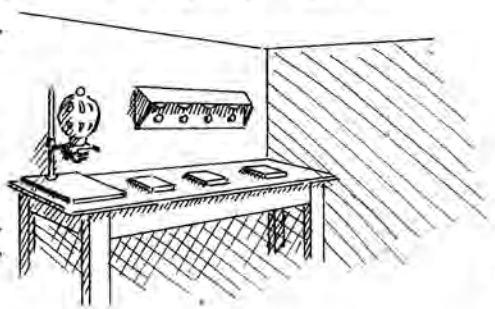
Do nového roku se rozjíždí kroužek s velkým nadšením. Ve snaze podpořit co nejvíce dobrou amatérskou fotografii, rozhodl se výbor organisovati ve svých řadách i amatéry neabsolventy, neboť jedině společnou prací všech se dospěje dříve tam, kam by cesta jedince trvala dlouho.

Je nutné překonávat stále větší a větší překážky, které s sebou přináší válka, válka která zachvacuje již celý svět. Její hrozné a neúprosné následky již zasahují i do zdejšího klidného života. Zastavují se všecky stavební práce, lidé jsou posíláni na práci do Říše. Jsou vydávány nové a přísné předpisy o řízeném hospodářství, o zákazu fotografování všech průmyslových a dopravních středisek.

Jenom vydržet, neklesnout-, bylo heslem nového výboru, zvoleného 13. května. Předsednictví zůstává Krejčiříkovi, místopředsedou je zvolena Paráčková, jednatelem Vyhnal, pokladníkem Maljko, zapisovatelem Bartoš a hospodářem Jančík.

Po prvé v dějinách kroužku zúčastňují se někteří členové výběrové soutěže, kterou pořádá firma Voigtländer. Dále je zřízena vyvěsní skříňka na chodbě závodní jídelny pro stálou výstavku prací členů, aby veřejnost byla obeznámena s naší činností. Členové mají možnost v různých časopisech sledovat vývoj amatérské fotografie. Na přednášce v lednu přednesl pan Surý přednášku o přístroji "Leice".

Nezapomíná se ani na vybavení temné komory. K prvé komoře přibývá ještě druhá v sousedním domku, která má sloužit jako suchá pracovna. Prozatimní osvětlení je nahrazeno dokonalejším. I ostatní vybavení se zlepšuje z finančních prostředků kroužku.

Začátkem června je projednáno sloučení kroužku fotografů amatérů mladých mužů s naším kroužkem. Tímto sloučením se zajisté podpoří amatérská fotografie i mezi nejmladšími, kteří nemají takové možnosti, zařízení a zkušenosti, aby mohli vyvinout řádnoučinnost. Starší a zkušenější členové na-

šeho kroužku dají mladým mnohou radu a poučení, což bude na prospěch nás všech.

Blíží se doba závodní dovolené, kterou možno nazvat "žně fotografů". Tak, jako každý rolník je hrdý na svou úrodu, tak také amatér se rád pochlubí tím, co sklidil a uschoval do svitku filmu. Z toho důvodu je v červenci rozhodnuto uspořádat soutěž o nejlepší snímek z dovolené.

Tak již v srpnu tříčlenná komise určuje z pěkně obeslané soutěže vítěze. Stává se jím Jelínek, Druhé a třetí místo obsazuje Krejčiřík, čtvrté potom Maljko.

Úroveň obrazů je velice dobrá, přes všechny ty potíže s opatřováním materiálu. K tomu všemu ještě přistupuje neklidná válečná doba. Tím více však těší uznání z úst zástupce firmy Voigtländer a dar kapesní fotografické příručky, jako výraz díků firmy za účast na výběrové soutěži.

Do konce roku získává kroužek mnoho členů, bohužel mnohé z nich během roku ztrácí. Jsou to ti, kteří musí platit daň války svou prací v daleké cizině. Jsou to často ti nejlepší, kteří nedobrovolně musí opustit své rodiny a známé, musí se rozloučit i s fotografickým aparátem.

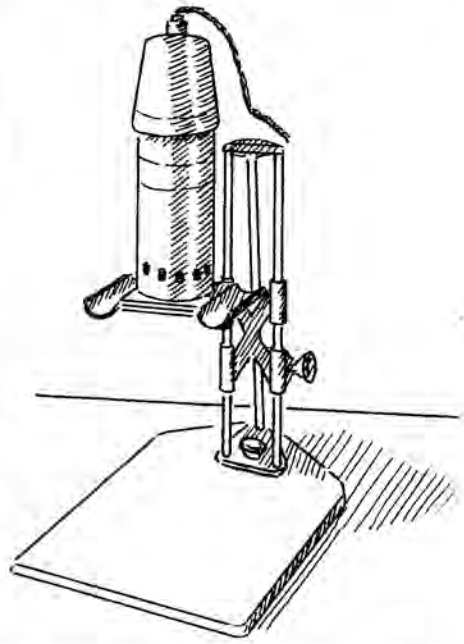
Letos čítá kroužek těchto 56 členů:

Krejčiřík
Šperger
Fiala
Štrobl
Wait
Jelínek
Maljko
Beran
Tobrman
Hlobil
Číhal
Černoch
Matcha
Pojmon
Šášinka
Budínek
Vinklárek
Zajíček
Jančík
Vyhnal
Císařová
Balej
Bartoš
Harna ml.
Harna st.
Havrda
Honek
Chvalina
Karas
Kovařík
Výborný
Mejstřík
Mrázek
Nosek
Paráčková
Pavliš
Roček
Štancl
Rajnoha
Tománek
Tomeček
Tlög
Adamik
Cigler
Horáčková
Kumhala
Maryšková
Málek
Mikuláš
Samek
Svoboda
Tůma
Velísek
Zimolka
Holá
Kukal

~ 1943 ~

Válečná doba způsobuje neustálé stupňování výroby ve zdejších závodech. Přicházejí noví lidé, z nichž mnozí jsou také příznivci amatérské fotografie. Zaplňují tak mezery v řadách našich členů, kteří byli násilně vytrženi obávaným Úřadem práce.

Všem těžce se pracuje, když není vhodný fotografický materiál. Slídí se po všech drogeriích a fotografických závodech v okolí a ve městech, vždyť každá troška chemikálií, každý balíček citlivého papíru může zlepšit zoufalou situaci. Znovu se útočí na firmu Optikotechnu. Potřebujeme vlastní zvětšovací přístroj pro temnou komoru. Když objednávka zůstává nevyřízena a posléze je zamítnuta ministerským úřadem v Praze, pouští se několik členů do výroby zvětšovacího přístroje. V tovární strojírně se soustruží, svařuje, brousí až konečně po několika nezdařených pokusech "zvětšovák běhá". Snad se to ani nedá nazvat zvětšovacím přístrojem, vždyť postrádá to nejdůležitější - optiku. Když se na něm chce pracovat, to se musí připevnit ze spodu fotografický přístroj s dvojitým výtahem. Přece jen lepší, nežli nic.

Že tento provisorní zvětšovací přístroj dodává další chuti do práce, nasvědčuje to, že výbor zvolený 2. července v tomto obsazení: předseda Vyhnal, místopředseda Roček, jednatel Tomeček, hospodář Jančík, pokladník a zapisovatel Maryšková, vypisuje v srpnu soutěž o nejlepší snímek.

Přihlašuje se dvanáct členů se svými pracemi v celkovém počtu 68. Všechny snímky jsou uspořádány v malou výstavku v klubovně ABŠ. Zhodnocení provádějí pánové řed. Valenta, Šmika a dr. Procházka. Není lehké z tolika snímků určit šest nejlepších, které budou dotovány cenami. Proto se vybírají ty nejhodnotnější a z těch se teprve určuje pořadí. První cenu získává Roček, druhou Šperger, třetí Vyhnal, čtvrtou Svoboda, pátou Rajnoha a diplom uznání jako šestou cenu Samek. Všichni

jmenovaní jsou odměněni vkusnými cenami.

To není ještě vše. Mnoho členů má jistě ještě pěkné snímky a mnozí ještě nějaké pořídí, vždyť do konce roku zbývá několik měsíců, proto je přijat návrh, uspořádat v zimě výstavku všech prací našich členů.

Koncem října vydává se početná skupina členů na "lov" k soutoku Želivky se Sázavou, aby využila krásného podzimního dne.

Předpoklady nebyly mylné. 12. a 13. prosince schází se navýstavku v obecné škole 156 snímků. Je to vlastně první výstava pro širší veřejnost pořádaná naším kroužkem. Přijíždějí také přední členové Klubu fotografů amatérů z Kutné Hory, pánové Matyáš a Kopecký, kteří podávají velice příznivé posudky na vystavené práce. Zahájení provedené předsedou klubu ABŠ, má slavnostní ráz. Za zmínku stojí snímky pořízené Ročkem, Špergerem, Šmikou a dr. Procházkou. Zvláště zdařilé je panorama nové Zruče, provedené Ročkem.

Výstava je důstojným zakončením tohoto roku a dokazuje, že dobrou vůlí se dají překonat i velké překážky a obtíže.

Příliv členů mladších i starších je značný, avšak na druhé straně jich hodně odchází. Tento seznam je vlastně seznamem těch, kteří tohoto roku alespoň nějakou dobu se zúčastnili naší práce. Jsou to:

Šperger	Harna st.	Štancl	Tůma
Číhal	Havrda	Rajnoha	Velísek
Černoch	Honek	Tomeček	Zimolka
Šášinka	Chvalina	Cigler	Svoboda
Zajíček	Výborný	Horáčková	Holá
Jančík	Mrázek	Kumhala	Kukal
Vyhnal	Nosek	Maryšková	Vaněk
Císařová	Paráčková	Málek	Šmika
Balej	Pavliš	Mikuláš	dr.Procházka
Harna ml.	Roček	Samek	

Počtem 39 členů.

- oOo -

~ 1944 ~

Schmurnými nadějemi jdeme vstříc nové jarní sezóně. Válečná litice zachvacuje ještě hrozněji celou Evropu. Zuří na východě, zuří na západě, zkáza je rozsévána i ze vzduchu. S úzkostí sledujeme všechno to dění, vždyť se to týká také nás. Zoufalá zásobovací situace nedovoluje, aby se člověk zabýval něčím jiným, než tím, co souvisí s jeho zaopatřením. Přesto zůstává v nás malá jiskřička naděje, která se den ode dne rozdmychává v oheň víry: bude konec nesvobody a nacistického otroctví. Bude konec války a my si budeme moci svobodně vydechnout pod naším českým sluníčkem, nezastíněným stínem smrti.

Snad to byla ona naděje, která dokázala zase vzkřísit zájem o práci v našem kroužku. V květnu se schází skupina členů-nezmarů, kteří správně pochopili, že soutěží se dá opět povzbudit umdlévající zájem o fotografování.

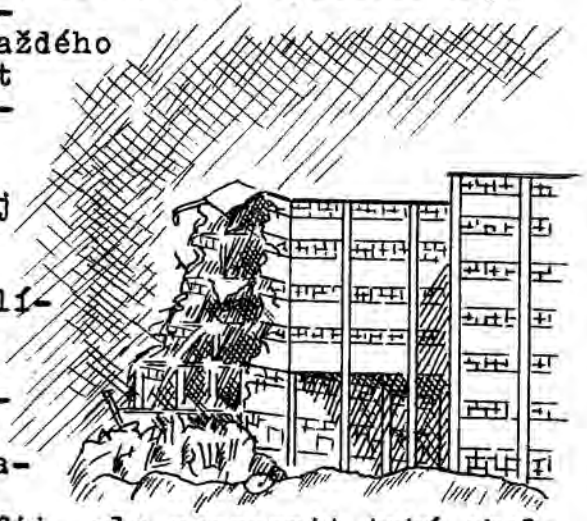
Jsou si vědomi všech těch těžkostí, které nedovolují každému udělat vše tak, jak by mohl, nebo jaké má schopnosti. Z tohoto hlediska jsou vypracovány podmínky soutěže.

Celá soutěž je rozdělena na čtyři skupiny podle námětu. V každé ze čtyř skupin budou odměněny prvé tři snímky. Má tedy každý člen možnost, podle svých schopností a možností, alespoň v některé skupině získat nějakou cenu. Vedle těchto cen je získána celá řada čestných odměn od vedoucích činitelů v továrně.

Že snaha výboru, který se skládá z předsedy Vyhnala, místopředsedy Ročka, pokladníka a hospodáře Engla, jednatele Ciglera a zapisovatelky Maryškové, udržet činnost i v krušných dobách se setkává s úspěchem, dokazuje to, že do stanovené lhůty se schází na 180 soutěžních prací. Je tedy možné začátkem října provést výběr snímků a určit ty nejlepší. Podle toho, jak se který člen umísťuje v jednotlivých skupinách, je určeno konečné pořadí.

Prvé místo získává Šmika, druhé Roček, třetí Svoboda, čtvrté Šperger, páté dr. Plaček, šesté dr. Procházka. Kromě toho získávají Šmika, Šperger a Roček ceny čestné.

Veliká škoda, že není možné se soutěžními snímky obeznámit širší veřejnost, neboť úřední zákaz nedovoluje uspořádat v tomto roce výstavu. Když se uváží, jak nesnadné je získat fotografický materiál, jaké těžké nároky klade dnešní doba na každého člověka, pak tato soutěž jistě dokazuje obětavost a lásku, s jakou naší členové působí na poli amatérské fotografie.

Fronta se přibližuje a tichý posázavský kraj je rušen přelety spojeneckých bombardovacích letadel. V listopadu je náletem postižen mateřský podnik ve Zlíně. Do Zruče přicházejí ti, co ve Zlíně ztratili náletem svá působiště. I tato na pohled čistě vnější událost, zasahuje do jisté míry do událostí v našem kroužku. Je to jednak chaos, který vzniká příchodem tolika lidí do Zruče a potom přicházejí také ti, co se již ve Zlíně zabývali fotografováním a jistě rádi se zapojí do naší činnosti, povznést nejen amatérskou fotografii, ale upozornit také okolní svět na jeden z nejhezčích koutů naší vlasti.

V seznamu, který čítá 43 členů, se objevuje celá řada nových jmen.

Šperger	Zimolka	Jiřišta	Polesný
Černooch	Svoboda	Jahelka	Přeučil
Zajíček J.	Holá	Kadleček	Rejlek
Vyhnal	Šmika	Kašpárek	Stočes
Harna ml.	dr. Procházka	Krutil	Šmíd
Harna st.	Caletka	Kleisner	Zajíček B.
Chvalina	Cejpek	Kroulík	Zedníček
Mrázek	Čípa	Lojda	Zavřel
Roček	Engl	Mašla	Zdobnický
Cigler	Felcman	Moravec	Mareček
Kumhala	dr. Hájek	dr. Nousek	

- oOo -

~ 1945 ~

Kroužek zahajuje činnost volbou nového výboru. Členové se scházejí 6. dubna v místnosti mateřské školky, aby kandidátkou určili předsedu Šmiku, místopředsedu Kadlečka, jednatele Svobodu, pokladníka Jiřištu, hospodáře Engla, zapisovatele Kroulíka a technického poradce Ročka. Na schůzce se prohlížejí snímky z loňské soutěže a z nejlepších se nechá zhotovit album.

Nový výbor se agilně chápe práce. Na četných schůzkách se již projednávají podmínky nové soutěže. Na jedné schůzi v dubnu vysvětluje Jahelka v přednášce používání bleskového osvětlování.

5. KVĚTEN 1945.

Temný mrak válečných hrůz stanul nad naší vlastí. Již nelze déle snášet útisk krvelačných nacistů. Teď, nebo nikdy!

Praha se prvá chápe zbraní. Revoluční vlna zachvacuje celý národ. Zruč nezůstává pozadu. Nyní není čas na váhání, povinnost volá. Práce se zastavuje, je konec klidného života, není také pomýšlení na obvyklé osobní záliby. Teď je nutné chopit se pušky, odměřovat vzdálenost na hledí, místo filmu nabíjet patrony.

Poražené německé armády prchají naším městečkem. Je po válce, máme svobodu, jsme volní!!! Je potřebí vystřídat amatérskou fotografii za fotografii dokumentární. Odboj, útěk Němců, první Rudoarmějci u nás, volby národních

výborů, závodních rad, první oslavy získané svobody, to vše se musí zachytit pro budoucí.

Revoluce je vystřídána budováním. Musíme začít novou činnost, neboť teď se nám bude pracovat radostněji v nové, samostatné republice.

Konečně se splňuje to, oč usilovali již dříve - členství ve Svazu klubů fotografů amatérů v Praze. Teď budeme moci měřit své síly a zdatnost s ostatními kluby. Máme dobré pracovníky a jistě čestně obstojíme. Dokazuje to také výstava "Zrůč v květnovém odboji", která je instalována v rámci tryzny za umučené v koncetračních táborech. Ne každý klub se může pochlubit tak četným obrazovým materiálem z květnové revoluce, jako pořídili členové Svoboda a Jahelka.

Zařízení naší temné komory se zlepšuje. Získáváme zvětšovací přístroj na kinofilm, leštičku a četné jiné platné potřeby od člena Zdobnického, který odchází do pohraničí.

Podniká se zájezd do Kutné Hory na výstavu tamějších dvou vynikajících klubovních pracovníků. Tento poučný zájezd jest doplněn přednáškou, na kterou k nám přijíždí kutnohorský člen Bojanovský, který také ochotně vypomáhá dodávkou positivního materiálu.

Již je tu podzim a s ním stanovená lhůta na odevzdávání soutěžních prací. Přesto, že pohnutá doba a revoluce zle zasáhly do naší práce, odevzdává jedenáct členů 177 snímků. Již dříve stanovenými podmínkami jsou členové rozděleni podle svých schopností do dvou skupin. První skupina, ti pokročilejší, mají přímo stanovené čtyři náměty, které musí obeslat po dvou snímcích. Druhá skupina námět stanovený nemá a odevzdává nejméně dva snímky. Hodnocení snímků bodováním uvolili se provést členové kutnohorského klubu fotografů amatérů.

Výsledek je překvapující. Největší počet bodů dosahuje dr. Procházka, potom Svoboda, Jahelka, Roček, Kadleček, Šmika a Šperger. Druhá skupina má toto pořadí: Jiřišta, Chvalina, Caletka a Harna. První čtyři v prvé skupině a dva ve druhé skupině jsou odměněni praktickými cenami. Vítěz, mistr kroužku, dr. Procházka získává kromě toho putovní cenu pro rok 1945 a Svoboda cenu sportovního klubu za nejlepší sportovní snímek.

Soutěž je skončena, nadchází však další veliká práce.

Josef Šebestu 2.12.1945
delegát Svazu čsl. fotografie
a člen výkonné komise Svazu

Vytvořit výstavu takovou, jaká zde ještě nebyla. Dny 2. až 9. prosince se staly svátky našich členů. V prostorné místnosti Dělnického domu promlouvají k veřejnosti výsledky našeho úsilí. Snímky z letošní soutěže obohacené výběrem ze soutěže loňské a celou řadou snímků velikého formátu s dvěma panoramaty v celkovém počtu 265, plní zdařile svůj propagační účel. Svaz vyhověl našemu přání a vysílá na naši výstavu svého delegáta, zkušeného pracovníka, pana Šebestu, který ochotně a nezištně poskytuje mnohou radu. Po svém proslovu při zahájení výstavy provádí hodnocení snímků svazovým bodováním. Nejlepšího průměru dosahují Šmikovy snímky.

Touto, tak početně navštívenou výstavou, se končí letošní činnost kroužku, representovaném těmito členy:

Caletka	Jahelka	Pavelka	Šperger
Cejpek	Jiřišta	Polesný	Vyhnal
Cigler	Kadleček	dr.Procházka	Zajíček B.
Černoch	Kleisner	Přeučil	Zajíček J.
Čípa	Krutil	Rejlek	Zavřel
Engl	Kumhala	Roček	Zedníček
dr.Hájek	Lojda	Svoboda	Zimolka
Harna	Moravec	Šmíd	
Chvalina	Mrázek	Šmika	

Počtem 34.

- oOo -

- 1946 -

Činnost fotokroužku byla zahájena a programována na výroční schůzi konané dne 31.ledna 1946 v nových klubovních místnostech Kultúrního domu za přítomnosti vedoucího závodů p.Pištěka a předsedy Klubu ABŠ Vaňka.Předsedající Šmika tlumočil zde dík za uvolnění nových místností pro temnou komoru a skladiště v Kultúrním domě,kamž členové v minulých dnech přemístili svoje zařízení.
Po provedených volbách, nichž vyšel Jahelka jako předseda,Kadleček jako jednatel, Jiřišta jako pokladník,Mrázek jako hospodář a Chvalina jako zapisovatel,usnáší se přítomní na vypsání nové soutěže pro rok 1946.
Jako další slibuje nový výbor vybudování Pamětní knihy obce Zruče,pro kterýžto účel věnovalo vedení závodů vhodné album.Po proslovu p.Pištěka,který vyjádřil uspokojení s naší činností a do další práce nám přeje mnoho zdaru,rozchází se členové s vůlí pokračovat v úspěšně započaté práci.

První úsilí jest zaměřeno k vybavení nové temné komory,čehož se agilně chápou Svoboda s Ročkem za vydatné pomoci Jahelky.Vedle toho jest zahájeno jednání o zakoupení nového zvětšovacího přístroje,který jest stále více postrádán.Konečně se dávný sen zručských fotoamaterů stává skutkem,když se Dr.Procházkovi podaří v Praze zakoupiti přístroj zn.OPTIKOTECHNA.Tuto událost všichni členové okázale oslavili.

V předjarním čase jest pořádána řada přednášek a debatních večerů,na nichž promlouvají zkušení členové Svoboda a Jahelka.Mimo to jest uskutečněno několik společných vycházek do okolí,na kterých získávají členové vedle bohaté žně a cenných zkušeností také nové zájemce o naší práci.

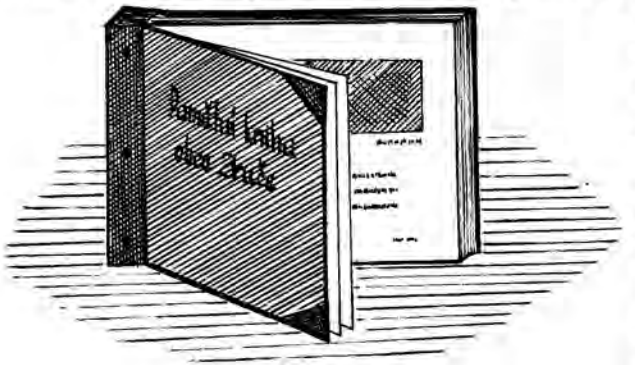
Na den 28.dubna stanovilo vedení závodů uspořádati v Čechticích propagační den Zruče n/S.,za účelem získání nových pracovních sil pro naše závody.Této akce sůčastnují se i členové fotokroužku,kteří téhož dne instalovali v místnosti měšť. školy v Čechticích obsáhlou výstavku fotografií,znázorňující především vývoj Nové Zruče,naší práci a pracovní prostředí.Výstavka se těšila značné pozornosti veřejnosti a splnila zdárně svůj propagační účel.Z valné části byla pak přestěhovaná a umístěna dne 1.května ve zručském Společenském Domě.

U příležitosti startu sportovců AC Sparty z Prahy s místním SK Sázavan,vypisuje předseda p.tov.Zadák soutěž pro naše členy o nejlepší sportovní snímek,kterou později rozšiřuje i na snímky ze Žruče.Soutěže se sůčastňuje 8.členů se 72.snímky.
Její výsledky nebyly však do konce února r.1947 známy.

Od Svazu ČKFA v Praze dochází nás písemné uznání za vynikající organisační činnost v roce 1945 a současně jest nám předána plaketa z brouseného skla. Toto vyznamenání jest krátce nato doplněno udělením DIPLOMU čestného uznání.

Zatím dochází však do Zruče Jobova zvěst, tykající se přemístění našeho odb. školství do Zlína, kamž odchází v srpnu vedle několika členů z řad mladých mužů, také předseda Jahelka a jednatel Kadleček, kteří dosud na škole působili jako učitelé. Odchodem těchto funkcionářů, zůstává v našich řadách citelná mezera, neboť oba byli nejen dobří organisátoři a všestranně agilní pracovníci ale především dobří kamarádi.

Na jejich místa jsou postavení do čela sdružení Roček jako předseda a Šmika jako jednatel. Nový výbor veden jsa snahou zvýšiti úroveň fotografických prací provádí nábor starších amaterů z místa i okolí a zve ke spolupráci i místního fotografa p.Fereše jako technického poradce, který také uspořádal pro členy cenný kurs negativní a positivní retuše,
Na jedné ze schůzek jest promítán barevný film zkušeného foto a kinoamatera p.Ziemermanna z Horky n/S.

A zatím co většina členů "zbrojí" do soutěže, blíží se termíny k odevzdání obrazů. Vedle členů Šmiky a Dr.Procházky, kteří se účastnují svazové soutěže, schází se do naší klubovní soutěže 201.obrazů od 10.členů.
Z tohoto počtu soutěží 4.ve skupině pokročilých a 6.členů soutěží ve skupině II. pro méněpokročilé amatery.
Práce jsou odeslány k posouzení a obodování KFA do Kolína, kteří provádí bodování svazovým způsobem. Výsledek byl opět překvapením.
Vítězem se stává znovu Dr.Procházka, který získává podruhé putovní cenu vítěze. Druhý jest Šmika, následován Ročkem a Jiřištou. Ve II.skupině vítězí Dr.Frydrich následován ABŠ Přeučilem, dále Hlouškem, Kasanem, Mrázkem a Pavlišem. Soutěž tentokráte plně neuspokojila.
Zatím dochází správa o výsledku svazové soutěže, kde se v početné, silné konkurenci umístil Dr.Procházka v soutěži IB na 24.místě a Šmika v soutěži II.na místě 23.

Tímto byla skončena činnost našeho sdružení v roce 1946, kdy pro značný nedostatek materiálu, řada členů zůstávala nečinně stranou. V závěru uvědomují si členové fotokroužku závažné úkoly, které jim přinese v novém roce dvouletý budovatelský plán, úkoly ze zachycení a obrazového zpracování všeho toho úsilí, které celý národ pro svou lepší budoucnost vyvine.

V roce 1946 byli ve fotokroužku sdružení tito členové:

Caletka Antonín
Černoch Karel
Harna Bohumír ml.
Harna Bohumír st.
Hloušek Antonín
Chvalina Rudolf
Dr.Frydrich Lub.
Jahelka Miroslav
Jiřišta Josef
Kadleček Michal
Kasan Bohumil
Krutil Josef
Kumhala Ladislav
Lanžhotský Karel
Mrázek Leopold
Peluňka Václav
Pavelka Miroslav
Pavliš Josef
Přeučil František
Dr.Procházka Rud.
Roček Josef
Svoboda František
Šmika Josef
Šperger Vladimír
Vyhnal Miloslav
Zajíček Břetislav
Zajíček Josef
Zavřel Hynek
Zimmerman Josef
Zimolka František

Celkem 30.členů.

- oOo -

~ 1947 ~

Dvouletku zahajují členové fotokroužku v nejlepší snaze zachytiti co nejvíce pracovních motivů aby co nejlépe uchovali pro příští časy doklady o životě a práci českého člověka v tomto historickém období.
Na výroční schůzi volí si členové nové funkcionáře a do čela fotokroužku staví osvědčeného pracovníka Ročka jako předsedu,Vyhnala jako místopředsedu,Kasan je zvolen jednatelem,Jiřišta pokladníkem,Peluňka hospodářem a Šmika kronikářem.

A stejně jako roku minulého,dostává fotokroužek vážné trhliny odchodem nejlepšího pracovníka a vítěze minulých dvou soutěží Dr.Procházky do Zlína.Vedle toho jest citelně postrádána účast na společné práci dalších dosavadních agilních pracovníků z nichž na prvém místě nutno jmenovat Svobodu,který od převratových dnů,kdy pozbyl svého přístroje,nemůže ve své vzestupné činnosti pokračovati.Dále je to Chvalina a řada ostatních,kteří se z různých příčin zříkají nebo straní aktivní činnosti. I přes tyto potíže chápe se omlazený soubor nové práce a vypisuje novou klubovní soutěž,tentokráte opět ve dvou skupinách pro pokročilé a méně pokročilé fotoamatery, avšak s libovolným námětem na předepsaný minimální počet osmi obrázků velikosti od 13 x 18.

Je splněn daný slib z minulého roku a nový výbor předává vedení nár.podniku Baťa "Pamětní knihu obce Zruče nad Sázavou",kterou slibuje postupně doplňovat tak,aby tato byla ukazatelem slovem i obrazem všeho významného dění v naší obci.

Zakoupením několika odborných knih a obrazových publikací,jest dán základ k vybudování klubovní knihovny.U hlavní brány do závodů zřizuje fotokroužek vkusnou vývěsní skříňku,ve které vystavuje práce svých členů a to jak nejlepší práce soutěžní,tak i obrazové reportáže místních aktualit,takže skříňka plní výtečně své propagační poslání.

Poprvé sůčastňují se členové svazového mapového okruhu,kdež se klubovní mapa umístila mezi 25.kluby na 22.místě.Účelem jest však získati přehled o práci v jiných klubech ve svazu sdružených a čerpati z tohoto poučení.

Továrník Zadák,iniciátor loňské soutěže o nejlepší sportovní snímek,která byla později doplněna soutěží o nejlepší snímek Zruše,oznamuje její výsledek,který jest překvapením,neboť vítězem se stává Chvalina s nejlepším sportovním snímkem,druhý jest Jiřišta se zajímavým záběrem Nové Zruše a třetí je Dr.Procházka.

Svazové soutěže sůčastňuje se tentokrát jen Kasan a to ve druhé skupině,kde se umísťuje velmi čestně v prvé polovině tabulky.Jsou zahájeny kroky k uspořádání výstavy a shání se potřebný materiál,kterého jest stále nedostatek a který nedovoluje plné rozvinutí činnosti.

Vedení závodů oznamuje,že v Kultůrním Domě,kde jsou dosud umístěny naše pracovny, bude zřízena závodní ambulance.Je tedy nutno se opětovně stěhovat.Provádí se to v listopadu do domu čp.601,kde se nacházela dosud závodní ambulance.Stěhování a adaptační práce pozdržely celkovou činnost,neboť po tuto dobu nebylo vhodných místností.A právě v nových pracovnách je zahájen finisch s dohotovením prací letošní soutěže,které se sůčastnilo celkem 13.členů a to ve skupině I. 5 členů a ve skup.II. 8.členů.

Vítězem I.skupiny a tím i celé soutěže stává se Kasan,který získává titul přeborníka fotokroužku pro rok 1947.Druhý je Šmika následován Jiřištou,Ročkem a Vyhnalem.
Ve II.skupině vítězí Přeučil.Dále se umístili Komár,Pavliš,Peluňka,Petroš,Bitterman, Holub a Jankula.
Nejlepší snímek zhotovil Jiřišta.Soutěžní práce posoudil předseda svazu ČKFA v Praze p.Šebesta,který se tohoto úkolu ujal se vzácnou ochotou.Soutěž nebyla opět vynikající úrovně,vlivem odchodu několika starších členů.

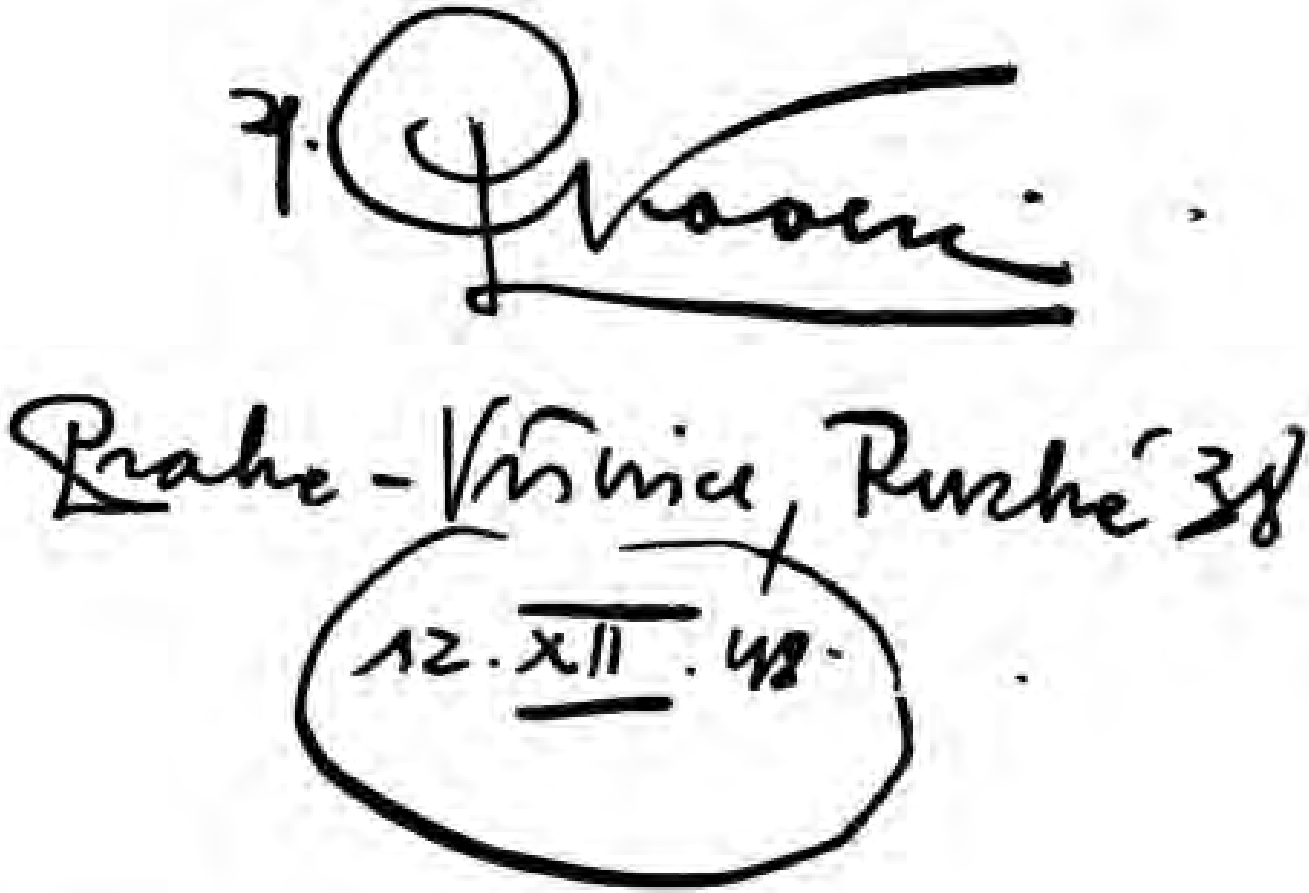
Tímto skončila činnost zručských fotografů - amaterů v roce 1947,kteří doplněni několika mladými a snaživými jedinci staví si vysoké předpoklady pro svou práci v příštím roce.

V roce 1947 byli sdružení ve fotokroužku tito členové:

Bitterman Miloslav
Caletka Antonín
Cejpek Miloslav
Černoch Karel
Fuksa František
Hloušek Antonín
Holub Vladimír
Chvalina Rudolf
Jiřišta Josef
Jankula Pavel
Kasan Bohumil
Krutil Josef
Kumhala Ladislav
Komár Miroslav
Klenovský Antonín
Lanžhotský Karel
Mrázek Leopold
Mejstřík Josef
Pavelka Miroslav
Peluňka Václav
Petroš Josef
Pavliš Josef
Přeučil František
Dr.Procházka Rudolf
Roček Josef
Rezek Jaroslav
Svoboda František
Šimek Václav
Šmika Josef
Šperger Vladimír
Vaněk Miroslav
Vyhnal Miloslav
Zachariáš Jarosl.
Zimolka František
Žamboch Josef

Celkem 35.členů.

V roce 1946-47 zaznamenal a ilustroval Josef Šmika.

Podpis neznámého , zřejmě ve své době slavného

pražského fotografa - poslední list kroniky